

faa maa sige, efter at paalægge nye Skatter, da vi hidtil have voteret saa overordentlige Afgifter for Staten, f. Ex. ved Hærloven, der jo endda ikke endnu er fuldstændig gennemført, men jeg troer ikke, at det er den rette eller retfærdige Maade at bestaa Beskaffningen paa, at paalægge de faste Eiendomme forøgede Byrder. Især af denne Grund skal jeg fraraade at vedtage Lovudkastet, som det foreligger.

Minestad: Jeg er i det Væsentlige enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 3die Valgkreds (L. C. Larsen) deri, at man har givet denne Sag meget for store Dimensioner ved at fremskille Lovforslaget, som om det gik ud paa Indførelsen af nye Skattepaalæg. Det er nemlig giensynligt, at det, som er den væsentligste Deel af Lovudkastet, kun gaar ud paa en Rettelse af Beregningsmaaden af Halvprocentafgiften og det en Rettelse, som synes mig ganske nødvendig og naturlig. Det forholder sig jo vel saaledes, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) sagde, at selv om man fastholdt den tidligere Beregningsmaade, vilde man ikke derved være affaa-ven fra at ramme Proformahandler. Det er ganske rigtigt, naar man tager det reent theoretisk, og dette er heller ikke affaaret efter den omhandlede Højesteretsdom; men praktisk taget vil det ikke være muligt at hindre Noget, der i sit Væsen er en Proformahandel, men som ganske vist i sin ydre Fremtræden ikke kan betrides at være en virkelig Handel. Naar man nemlig istedetfor at bortstænke en Eiendom, der f. Ex. er 30,000 Rb. værd, sælger den for 1 Rb. — hvilket kan ske saaledes, at der ikke kan reises mindste Tvivl om, at der virkelig bliver erlagt en Kjøbesum af 1 Rb., idet Kjøberen i Vidners Overværelse leverer 1 Rb. til Sæl-deren, saaledes at der nimodsigelig ikke er skeet Noget, som kan karakteriseres som Proformahandel i formel Forstand — saa kan det og ikke nægtes, at der i Virkeligheden foreligger et Proformaværk, som sigter til at elu-ere Lovens Bestemmelser om Overdragelses-afgiften efter Eiendommens Værdi. Det foreskommer mig derfor at være meget naturligt, at man nu ved denne Lov skridder til en lignende Rettelse som den, man har iøvrført ved Stem-

pelloven. Heller ikke finder jeg, at der kan gjøres nogen væsentlig Indvending imod, at der beregnes $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift ved Mageffiste; det er nemlig altid forekommet mig, at den Bestemmelse i Trd. 8de Februar 1810, at Mageffiste skal være ganske undtaget fra $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften, er vanskelig at forklare, og jeg veed ikke, at der kan anføres andet Forsvar derfor, end at Overdragelsen ved Magelæg er noget stærkere bebyrdet i Henseende til Stempelpapirafgiften end det almindelige Kjøb og Salg. Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt det virkelig er principrigtigt at gaar saa vidt, at fordrer $\frac{1}{2}$ pCt. af hver af de overdragne Eiendommers Værdi; Stempelloven kan vist siges at have en noget forskjellig Beregning derfor.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) har jo allerede bemærket, at med Hensyn til Mageffistecontracter beregnes Stempelpapiret ikke efter de sammenlagte Eiendommers Værdi, men efter den Eiendoms Værdi, som er den største; derefter skal der nu ganske vist ved Handelens Fuldbyrkelse udstedes Skjøde for hver Eiendom, hvilket Skjøde dog for den større Eiendoms Vedkommende kan skrives paa Mageffistecontracten uden Brug af Stempel. Men skjøndt det er ganske rigtigt, at der, naar der ikke bliver udstedt skriftlig Mageffistecontract, skal udstedes et Mageffistebrev for hver især af Eiendommene og for hver Eiendoms Værdi, saa er dette vel Noget, som i og for sig kan forklares ved Nødvendigheden af, at der maa være et Document, som overfører enhver især af Eiendommene; men der er neppe tilstrækkelig Grund til at fordrer mere end $\frac{1}{2}$ pCt. af det, som virkelig omsættes og overdrages, hvilket er den større Eiendoms Værdi. Der hdes paa den ene Side den større Eiendom og paa den anden Side den mindre Eiendom + en vis Kjøbesum; og i Henhold til, hvad der gælder for Kjøb og Salg, maa der derfor kun kunne fordrer $\frac{1}{2}$ pCt. af den ene Eiendoms Værdi. En Modification i den Retning kunde jeg derfor ønske i Lovforslaget, som jeg iøvrigt ikke skal vægre mig ved at tiltræde, skjøndt jeg ikke kan nægte, at jeg ikke gjærne seer disse Smaalove, som gaar ud paa at foretage smaa Ændringer i